

Udfibningssteder, der allerede have berøvet den en stor Del af dens Opland, og det vil blive endnu værre for den, hvis denne Odense—Svendborgbane bliver anlagt, uden at Jaaborg kommer i Forbindelse med den. Nyborg kan bedre konkurrere, fordi den har Baneforbindelse til den ene Side, men en stor Del af sit Opland vil den blive berøvet, hvilket vil blive til stor Skade for den. Desuden mener jeg, at det vil gavne Landets Odkonst, hvis hele det sydlige Jyn kunde blive forbundet med en Jernbane, hvilket bliver Tilfældet, hvis Banen fra Nyborg til Bøjden bliver anlagt. Jeg kan heller ikke være af den Mening, at det i Længden vil gjøre Statsbanen nogen Skade, om en saadan Jernbane bliver anlagt, thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens den sydlige Landbostand hidtil navnlig har haft sin Hovedindtægtskilde gennem Kornudførselen, er der nu kommet et Omflag i saa Henseende, idet Landmændene, navnlig af Bondestanden, ere komne til den Overbevisning, at det ikke kan gaa i Længden, jaalebes, at vedblive at udføre Korn. De ere derfor i Færd med at gaa over til Kvægfedning, Smørproduktion osv. Naar Esbjerg Havn bliver aabnet, og naar den, som jeg haaber, bliver brugbar for Udførselen til England, vil Sydlyn derved komme i nærmere Forbindelse med England, og der vil derved blive tilført Statsbanen en hel Del lokal Trafik, idet Produktudførselen vil gaa ad Statsbanen over Esbjerg Havn til England. Det er derfor min Overbevisning, at Statsbanen vil faae Erstatning i den lokale Trafik for, hvad den taber ved den gennemgaaende Trafik, som vil gaa over Nyborg—Bøjden til Lydsland. Det er en Selsølgse, at de to Høfsteder, jeg har omtalt, med nogen Mistillid se paa Banen fra Svendborg til Odense, ifald den her antydede Bane fra Nyborg til Bøjden ikke bliver anlagt. Det er Noget, som Selvfølgeligesdriften og Omforgen for deres egen Eksistens driver dem til. De kunne ikke med Ligegyldighed se paa, at deres Opland bliver trukket fra dem fra begge Sider, uden at de have det i deres Magt at sætte nogen Modstand derimod. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være heldigt, om den omhandlede Bane kom i Stand, især da man jo ikke fordrer noget Tilskud til den fra Statens Side. Der blev derved gjort visse Føle fra Indrømmelse, at de fik Lov til at faae en saadan Bane bygget, ifald de kunde skaffe Midlerne dertil tilveie. Denne Bane vilde ogsaa være til stor Gavn for den gennemgaaende Trafik, idet den vilde forkorte Veien fra Sverrig til Lydsland med 12 Mil, og det forekommer mig ikke rigtigt at tvinge Folk til at reise denne Omvei over Middelfart og Fredericia for at gaa Statsbanen, naar det ogsaa paa den anden Side skader de lokale Interesser for en saa stor Del af Landet, som Svendborg Amt er. Desuden forekommer det mig at være umuligt, at tvinge Reisende til at gjøre denne Omvei for Statsbanens

Skuld, da de kunne søge andre Reiseruter og derved undgaa den. Den ærede Udsfører sagde, at det var af Hensyn til den gennemgaaende Trafik, at man virkede for Nyborg—Bøjden Banen, men det tror jeg ikke er Tilfældet. Det har vist sig, at Svendborg Amts Beboere ikke ere af denne Mening, idet de have indgivet en Adresse med over 4,000 Underkrifter, skjøndt der saavel i Pressen som ogsaa fra andre Sider er blevet virket stærkt imod den. Der er navnlig blevet hentydet til, at man skulde vogte sig for at underskrive en saadan Adresse og for at virke for Anlæget af en saadan Jernbane, fordi det var Lydsfære, der stode i Spidsen deraf, fordi det var for tydsste Penge, Banen skulde anlægges, og fordi det var muligt, at det hentydedes der til, at det kunde visa sig, at den tydsste Regjering derved kunde finde Anledning til at indblande sig i Danmarks indre Forhold, ligesom f. Ex. det rumænste Jernbanespørgsmaal. Desuagtet fik Adressen, som sagt, 4,000 Underkrifter, og da den desuden, saavidt jeg veed, støttes af alle Folketingsmændene for Svendborg Amt eller i det Mindste af Flertallet af dem, er dette et Bevis paa, at Svendborg Amts Beboere have Syn for, at Banen vil gavne Svendborg Amts Udvikling og Odkonst. Det er altsaa ikke alene for den gennemgaaende Traffiks Skyld, at det virkes for den. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det omhandlede Forslag til det høie Things-Bevollie, og jeg haaber, at man vil stemme for det.

H. Andersen. Jeg skal tillade mig, i Modstemning til den sidste ærede Tale (Lange), at fretraade Vædringsforslaget under Nr. 2. Det er jo indlysende, at naar Private — det være sig Fremmede eller Indføde — komme og gjøre saadanne Tilbud, er det deres Mening, at de ville kunne staa sig derved, og den Profit, de agte at vinde, ville selsølgelig være egne Baner tabe. Det er indlysende, og alene af Hensyn hertil vilde jeg være imod dette Vædringsforslag, som der her er Tale om, og som gaar ud paa, at der skal kunne gives Koncession paa en Bane fra Nyborg til Bøjden, men jeg vilde ogsaa være imod det af Hensyn til de lokale Forhold. At der kan samles 4,000 Underkrifter i Svendborg Amt paa et Andragende om en saadan Bane, betyder i Virkeligheden ikke Meget, thi det er jo en Selsølgse, at det i alt Fald ikke kan skade Amtet, og det koster jo ikke Noget at underskrive et saadant Andragende, naar Tilbudet gaar ud paa, at der ikke skal opoffres Noget fra Beboernes Side. De mange Underkrifter paa et saadant Andragende have altsaa ikke Noget at sige. Naar den ærede sidste Tale mente, at der vilde danne sig Filtaler langs med Odense—Svendborg Banen, saa er det rigtigt, men vil det ikke ogsaa blive Tilfældet paa Nyborg—Bøjden Banen, og er det ikke Tilfældet